

TEATR W PUDEŁKU

BOŻENA PAŹDZIO
MAGDALENA KLABACHA-LICA
WIOLETTA MAJEWSKA
RENATA PAŹDZIO

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania wychowania przedszkolnego

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik
Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig
Maria Ferenc
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat zajęć

Teatr w pudełku

Temat kompleksowy

W teatrze

Adresaci zajęć

4-latki, w tym dzieci ze SPE

Etap edukacyjny

wychowanie przedszkolne

Miejsce i czas realizacji zajęć

dom/centrum kultury, 20 minut (z możliwością wydłużenia)

Cel ogólny

tworzenie sytuacji edukacyjnych budujących wrażliwość dziecka i przygotowanie do rozumienia emocji, uczuć własnych i innych ludzi.

Cele operacyjne

Wiadomości: dziecko zna reguły kulturalnej komunikacji z dorosłymi; zna zasady konstruowania pytań; zna różne materiały konstrukcyjne; wie, że za pomocą różnych technik ludzie wyrażają siebie, zna różne techniki teatralne; poznaje różne zawody; zna swoje emocje.

Umiejętności: dziecko konstruuje poprawnie wypowiedzi; uważnie słucha; konstruuje budowle z papieru; pokazuje różne emocje i próbuje je nazwać; współpracuje z aktorem; ogląda teatr, kulturalnie zachowuje się podczas spektaklu.

Postawy: dziecko jest twórcze, pomysłowe, komunikatywne, wrażliwe na sztukę; okazuje szacunek aktorowi i jego pracy.

Środki dydaktyczne

teatr kamishibai, ilustracje przedstawiające różne emocje, kartoniki różnej wielkości, ścinki materiałów, klej, nożyczki, kartki z kołami.

Formy pracy

grupowa, indywidualna, zespołowa

Metody/techniki pracy

oglądowa (obserwacja), tekturowych konstrukcji, mimamoru, małych podrózników/techniki: ekspresji artystycznej, doświadczeń poszukujących.

Opis przebiegu zajęć

Część wstępna

1. Zabawa ruchowa na powitanie „Witamy paluszki”. Dzieci i aktor chodzą po sali i witają się ze sobą częściami ciała nazywanymi przez aktora, np. paluszkami, kolanami.
2. Zabawa dramatowa „Pokaż”. Aktor pokazuje mimiką twarzy różne emocje, dzieci próbują je nazwać i naśladować.

Część główna

3. Oglądanie historyjki o emocjach przedstawionej za pomocą teatru kamishibai. Pogadanka prowadzona przez aktora na temat obejrzanego przedstawienia.
4. Zabawa konstrukcyjna „Teatr w pudełku”. Dzieci oglądają elementy konstrukcji poznanego teatru. W kilkuosobowych grupkach tworzą z kartonów, materiałów skrzynki na teatrzyk kamishibai. Nauczyciel obserwuje pracę dzieci (mimamoru).

Część końcowa

5. Zabawa twórcza „Emocje”. Dzieci otrzymują kartki z namalowanymi kołami. Dowolną techniką malują twarze lub całe postacie wyrażające różne emocje. Wykonane ilustracje posłużą do zbudowania historii i przedstawienia jej w teatrzykach stworzonych przez dzieci.

Podsumowanie zajęć

Podziękowanie aktorowi za miłe przyjęcie. Pożegnanie się.

Komentarz metodyczny

Nauczyciel na bieżąco przekazuje dziecku informację zwrotną poprzez wskazanie, co dziecko robi dobrze, co i jak wymaga poprawy. W przypadku stymulacji, rozwijania, usprawniania funkcji psychomotorycznych nauczyciel włącza do zajęć cele terapeutyczne. Etapy zajęć powiązane są z kształtowaniem kompetencji kluczowych w zakresie rozumienia i tworzenia informacji, kompetencji matematycznych oraz kompetencji w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii, kompetencji osobistych, społecznych i w zakresie umiejętności uczenia się, w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Ogólne wskazania do pracy z dzieckiem ze SPE (szczegółowe wskazania co do dostosowania metod/technik/form/warunków/organizacji pracy do indywidualnych możliwości dziecka zawarte są w IPET, opinii, – w razie potrzeby: zmiana formy aktywności, formy pracy, zmodyfikowanie metody/techniki pracy, zmniejszenie/zwiększenie liczby zadań/kart pracy, dostosowanie środków dydaktycznych do dysfunkcji dziecka, zróżnicowanie kart pracy, stały nadzór, dostosowanie stanowiska pracy/sposobu komunikowania się do dysfunkcji dziecka (np. przez odpowiednie oświetlenie, widoczność, miejsce blisko nauczyciela, eliminowanie zbędnego hałasu, unikanie gwałtownych ruchów, nadmiernej gestykulacji, właściwe umiejscowienie dziecka w sali/przy stoliku, dogodny dostęp do miejsca pracy, informowanie o zmianach w topografii sali, dbanie o aranżację otoczenia tak, aby ułatwić dziecku orientację w przestrzeni, kontrastowe oznakowanie ciągów komunikacyjnych).